

عنوان مقاله:

جایگاه مصالح پایدار در درهویت بخشی به خانه های سیتی ایران

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

سجاد زمانی - کارشناس ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اردستان

خلاصه مقاله:

ویژگی های ذاتی مصالح و نیز شیوه بکارگیری آنها، نقش تعیین کننده ای در تعریف فرم و فضای معماری دارند. چنان که می توان گفت در شل گیری مکان، فرم ها بوسیله مواد و مصالح نقش خود را ایفا می کنند. هر ماده ای فرم خاص خود را می طلبد و برخی فرم های جمعیو فضایی خاص را مطرح می سازد و بدین ترتیب صورت فضایمعماری را تحت تاثیر قرار می دهد. بر خلاف آنچه امروز متداول است، گذشتگان مدبر و فرهیخته این مرز و بوم، با عنایت به آموزه های دینی و فرهنگی خود، قدم های بزرگی در زمینه بهینه سازی مصرف مصالح و صرفه جویی در بکارگیری آن ها برداشته اند. آن ها صرفه جویی و بهینه سازی را نه تنها یک امر حرفه ای بلکه یک ضرورت عقیدتی و مذهبی می دانستند و تمام هم خود را در این مسیر به کار می بستند. سوابق تاریخی ایران در زمینه معماری نمونه های بسیاری از این فن آوری های بومی را دربر دارد. در معماری بومی ایران، هیچ عنصری بیهوده و زاید نیست و در حقیقت عملکردی و بجا بودن از اصل اولیه این معماری محسوب می شود. گذشتگان ما شعار «کمتر بیشتر است» را نه در حذف زیبایی های بنا، بلکه در حذف بیهودگی های آن می دانستند و به نتایج در خور توجهی در این زمینه دست یافته اند. در این تحقیق جایگاه تاثیرگذار مصالح سنتی پایدار در هویت دهی به خانه های سنتی را مورد توجه قرار می دهیم.

کلمات کلیدی:

معماری سیتی، پایداری، مصالح، هویت معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1248368>

